

[Hartvig Frisch.]

danske Sukkerindustri ligger, som den gør i Øjeblikket, saaledes at det er af største Interesse for Landet at vedligeholde Sukkerroedyrkingen, saa vil dette Fragtspørgsmaal nødvendigvis trænge sig frem. Ved Udvidelse af Arealerne til Roedyrking vil selvfølgelig de fjernere liggende Arealer i høj Grad komme med i Betragtning, og netop her vil Spørgsmaalet om en Lettelse i Fragterne melde sig.

Det er imidlertid et ganske overordentlig vanskeligt Spørgsmaal at løse. Under de Forhandlinger, Udvalget har haft med den højtærede Handelsminister, har man faaet et Indtryk af, hvor vanskeligt det er. Dog har man ikke villet undlade at prøve paa en Maade at skabe en Mulighed for Ministeren for ved den kommende Ordning af Sukkerroedyrkingen og Sukkerindustrien at kunne tage et vist Hensyn dertil. Dertil sigter den Bemærkning, der er gjort i Betænkningen om, at man henstiller til Ministeren eventuelt at skride til en Forhøjelse af den foreslaaede Pris af 32 Ø. pr. kg Melis til 32½ Ø., og der fortsættes:

„Ved denne Forøgelse har man ønsket at skabe Mulighed for Ministeren for at imødekomme dels de Ønsker, der fra en Række Roedyrkere i forskellige Egne er fremsat om Fragtlettelser, dels i Almindelighed Ønsket om en bredere Margen for den forventede Tantieme til Dyrkerne.“

Der har i Udvalget været ført en Del Diskussion om dette Spørgsmaal; men Flertallet har dog ment at kunne samle sig herom. Indenfor dette Flertal er der dog et enkelt Medlem, det ærede Medlem Hr. Hendriksen, som har afgivet en Særdtalelse, idet han med Hensyn til denne Forøgelse har skilt sig ud fra Flertallet.

Samtidig med, at man har rettet denne Henstilling til Handelsministeren, er der tillige gjort Henstilling om i saa Fald at forhøje Højesteprisen til 37 Ø., idet man ellers vilde stille de vedkommende Parter ugunstigere, end de vilde blive stillet under den først skitserede Ordning. Jeg vil sige, at man i den Agitation, der har været ført dels i Pressen og dels fra denne Talerstol, har fremstillet hele dette Forslag med Hensyn til den fastsatte Pris for Melis og Statens Kontrakt med Fabrikkerne og Roedyr-

kerne, som om det indeholdt et Angreb paa Forbrugerne herhjemme, og samtidig har man overfor Dyrkerne hævdet, at selve Sikkerheden for Forbrugerne, der laa i Højesteprisen, vilde være en stor Fare for Dyrkerne.

Man har saaledes villet føre Agitationen paa to Leder, idet man i det ene Øjeblik har i høj Grad opereret med, at det var Forbrugerne her i Landet, der blev udsat for Prisforhøjelse ved denne Ordning, og samtidig har agiteret for Dyrkerne, idet man har angrebet Højesteprisen og opereret med, at Roedyrkerne blev uheldigt stillet i Kraft af den, navnlig i Betragtning af, at man kunde tænke sig en stærk Ændring i Vekselkurserne.

Ogsaa dette Forhold har været diskuteret i Udvalget. Jeg vil derom gerne sige, at det er klart, at det aldrig kunde være Hensigten fra Statens Side ved en saadan Ordning at spekulere Terminsforretninger i Sukker, og det vilde det faktisk være, hvis Staten gik ind i en saadan stor Aftale og i Tilfælde af en betydelig Ændring i Vekselkurserne skulde kunne stryge en stor Profit. Det giver sig selv, at en saadan Terminspekulation paa Grundlag af Sukkerpriserne og Vekselkurserne ligger Staten fjernt. Man har fra Handelsministeren modtaget en tydelig Erklæring, som svarer til, hvad Ministeren har udtalt ved første Behandling, idet der, som det fremgaar af Betænkningen, af Ministeren er givet Tilsagn om, at han

„overfor væsentlige Ændringer af Valutaen vil være rede til at medvirke til at ændre Satsene, saaledes som det maa anses for ret og billigt, eventuelt ved Nedsættelse af en Voldgiftsret“.

Jeg tror, at man overfor saa tydelige Udtalelser maa holde op med at drive nogen Agitation overfor Dyrkerne, gaaende ud paa, at de ikke skulde være sikrede med Hensyn til Spørgsmaalet om Vekselkurserne.

Dernæst er der visse andre Spørgsmaal, som har været fremdraget i Udvalget, og deroverfor har Ministeren erklæret sig dels med Hensyn til, at Transithandelen med Sukker slet ikke skal berøres af Ordningen, dels med Hensyn til Skibsprovinteringen til fremmede Havne og endelig med Hensyn til Spørgsmaalet om Sukker til eksporterende Virksomheder. Der har saaledes